

Maria Fiselier:

‘Ik wil iets **positiefs** bijdragen’

Mezzosopraan Maria Fiselier is sinds 2022 het gezicht van de klassiekemuziekprogramma's bij Avrotros. En dus presenteert ze ook het Prinsengrachtconcert. *‘Als ik op een podium sta, ben ik thuis.’*

TEKST: BRAM DE GRAAF,
BEELD: RUUD BAAN, HAROLD DE SMET,
EDUARDUS LEE

In haar appartement in de Berlijnse wijk Prenzlauer Berg bereidt Maria Fiselier zich voor op het Prinsengrachtconcert. “Ik heb er veel zin in”, zegt ze aan de telefoon. “Ik mag dit jaar mijn eigen presentatieteksten schrijven, zodat het iets persoonlijker wordt. Best lastig. We leven in een nare tijd, met al die vreselijke beelden uit Gaza en Oekraïne. Het voelt raar om dan met glamourdingen bezig te zijn. Ik wil mijn ogen daarvoor niet sluiten, maar moet ik daar als publiek figuur dan ook iets over zeggen? Ik denk heel veel na hoe ik mijn bekendheid kan inzetten om iets positiefs bij te dragen aan de wereld. Anders vind ik het loze roem.” Maria woont al bijna tien jaar in de Duitse hoofdstad, waar ze in vaste dienst was bij de Komische Oper Berlin. Twee jaar geleden liep haar relatie met een collega stuk, maar ze besloot voor hun dochtertje in de stad te blijven. “Ik heb een moeilijke tijd achter de rug”, bekent ze. “De scheiding was heftig. Mijn partner vormde mijn wortels in Berlijn en ik moest me echt van hem losmaken. Ik heb nu een fijn eigen huis hier. Sare woont half bij hem ▶



*‘Hopelijk werkt mijn
enthousiasme voor
klassiek aanstekelijk’*



PASPOORT

Naam: Maria Fiselier

Geboren: 17 april 1988 in Amersfoort

Privé: Woont in Berlijn, waar ze met haar ex-partner dochttertje Sare opvoedt

Opleiding: Koninklijk Conservatorium in Den Haag

Carrière: Begon met opera-producties van de *Dutch National Opera* en *National Opera Studio* in Londen.

Was van 2016 tot 2022 solist bij de *Komische Oper Berlin* en is nu freelancer. Maakt sindsdien ook programma's over klassieke muziek voor Avrotros. Ze deed zelf mee aan tv-programma's als *Beste zangers* en, met haar muzikale familie, *DNA singers* en *De kwis met ballen vips*. In 2019 verscheen haar solo-album *To go into the unknown*. Maria is ambassadeur van Stichting *KiKa*.

◀ en half bij mij. Dat werkt goed. We wonen tien minuten van elkaar."

Hoe was het voor jou als familiemens om in het buitenland te gaan wonen?

"Pittig. Al was ik me daar nog niet zo van bewust toen ik naar Berlijn verhuisde. Ik was jong en vrijgezel: het voelde vrij en spannend. Ik heb me daar echt ingestort. Nu ik ouder ben en een kind heb, voel ik soms de behoefte om dichterbij mijn familie te wonen. Dat is toch mijn basis, mijn échte thuis. Ik voel me nog steeds heel Nederlands. Berlijn is een fantastische stad, maar Duitsers zijn toch wat afstandelijker. Daarnaast werk ik tegenwoordig vooral in Nederland. Mijn agenda is daar altijd overvol en in Berlijn vrij leeg. Hier ben ik vooral mama en bereid ik dingen voor, zoals nu. Omdat mijn ex-partner hier een vaste baan heeft, kan ik Sare niet zomaar meenemen. Ik wil dat ze een goede relatie met haar vader houdt. Toch denk ik er steeds vaker over om terug naar Nederland te gaan en daar woonruimte te zoeken. Nu slaap ik er altijd bij familie en vrienden of in hotels, soms in vier verschillende bedden in een week. Dat is best zwaar en onrustig."

Je komt uit een familie van bekende operazangers, en ook je zussen Eva en Anna zingen. Waren jullie de familie Von Trapp uit *The sound of music*?

"Haha. Volgens mij wel, ja. Muziek speelt bij ons een grote rol. Bij een familiefeest of verjaardag zingen we driestemmig 'Lang zal ze leven'. Ik heb dat altijd als heel fijn ervaren, nooit als druk. Het zelf zingen werd erg gestimuleerd en was vanzelfsprekend. Ik zong eerder dan dat ik praatte. Als er een bonte avond was op de middelbare school met muziek of toneel, stond ik stevast op het podium. Die plek heeft altijd een grote aantrekkingskracht op me gehad. Soms denk ik wel eens: ben ik dan narcistisch, haha? Zonder dollen: als ik op een podium sta, ben ik thuis."



Was voor muziek zong de jonge Maria?

"Als puber hield ik meer van Céline Dion en Michael Jackson. In de weekends blèrde ik in kroegen mee met hun muziek. Na de middelbare school wilde ik daarom het liefst naar een popacademie. Tijdens een open dag op het conservatorium in Tilburg vroeg een zanglerares me tijdens een proefles om een liedje te zingen zoals een klassieke zangeres dat zou doen. Ik kende dat natuurlijk van thuis. Ik deed het en vond het meteen interessant; mijn stem klonk heel rond en groots. Het was ook veel uitdagender. Die overstap betekende wel dat ik niet meer elk weekend los kon gaan met vriendinnen in de kroeg, wat ik graag deed: dat zou funest zijn voor mijn stem. En nog steeds moet ik daar rekening mee houden. Als ik dan vervolgens een goed concert doe, is het me dat heel erg waard. Goede vrienden snappen dat en accepteren het. Ze weten ook: op andere momenten halen we het wel weer in."

In 2018 brak je door bij het grote publiek door *Beste zangers*. Hoe heeft dat je leven veranderd?

"Enorm. Door de operarollen die ik destijds kreeg, voelde ik me een beetje



ongeïnspireerd. Ze waren niet zo groot en vaak waren het hernemingen van al bestaande producties. Er was dus weinig ruimte voor eigen invulling, terwijl ik voelde dat ik veel meer creativiteit in me had. In *Beste zangers* kon ik die veelzijdigheid laten zien. Daar zagen mensen me niet als die operazangeres, maar als Maria. Juist rap – een genre wat totaal niet bij me hoorde – opende zo veel deuren. Dat was een enorme bevrijding.”

Je dankt er ook je carrière als presentatrice aan. Hoe was die overstap?

“Die kans kwam echt op een perfect moment. Ik was net moeder geworden, het was corona en de opera was nog niet open. Mijn contract in Berlijn werd niet verlengd. Een spannende tijd. Zou ik het als freelancer ook redden? En toen vroeg Avrotros: vind je het leuk om iets in de klassieke hoek voor ons te presenteren en mee te denken over nieuwe formats daarover? Presenteren is een heel andere manier van performen. Je moet het doen met je tekst en je manier van zijn voor de camera. Dat was nieuw voor me. Ik verkies zingen nog steeds boven presenteren, want ik ben veel zenuwachtiger als ik moet

presenteren, maar het gaat me steeds beter af. Hoe meer ik verbonden ben met wat ik moet presenteren, hoe makkelijker het gaat. Zoals nu op de Prinsengracht, waarmee ik een persoonlijke binding heb en met mensen op het podium met wie ik zelf heb gewerkt. Extra leuk.”

Je kunt klassieke muziek dichterbij het publiek brengen. Waarom is dat belangrijk?

“Klassieke muziek wordt in Nederland vaak als een moeilijke kunstvorm gezien. Het onderwijs besteedt er ook veel te weinig aandacht aan, kinderen vinden dat hoge zingen al snel raar. Ik hoop dat mijn enthousiasme ervoor aanstekelijk werkt. Meer dan dat kan ik niet doen. In Duitsland is het heel anders: klassieke muziek is hier bijna cultureel erfgoed. Bij de Komische Oper deden we vier keer per jaar kinderconcerten, waarbij de kinderen ook achter de schermen mochten kijken. Dat zat altijd vol. Ook Sare is met haar kinderdagverblijf al eens bij de opera geweest. Zo leert ze al jong dat klassieke muziek bestaat.”

Gaat ze de familietraditie voortzetten?

“Ze vindt het geweldig om op een podium te staan en we zingen en dansen wat af samen. Dus dat is één ding dat zeker is.”

**Het Prinsengrachtconcert | zaterdag | 21.20
AVROTROS | NPO 2**